

नं० ४४३३ — घ

जातिविवेकः

पत्राणि १३ (त्रयोदशानि)

नं० ४४३३-घ

जातिविवेकः

पत्राणि १३ (त्रयोदशानि)

नं० ४४ ३३

धर्मशास्त्र

वेदपंचाननस्य सुस्तकं
त्रवाडीपप्रनामस्य
त्रि० विवनामस्य
त्रिउदयनामस्य

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ अथ विश्वं भवत्कृत्वा सत्यलोकाधिपो देवो ब्रह्मा वै चतुर्गुणनः । आद्ये कृतयुग
 स्यादौ निविष्टः कमलासनोऽष्टाप्रजापतिं पूर्वदेवा दैत्याश्चराक्षसाश्च सुखाद्याह्वणाश्च जज्ञे हविष्या ब्राह्म
 ण्यथा ॥ ऊतुद्वयात्ततो जज्ञे वै श्वाश्च सुदांश्च पादतः । आह्वयद्विष्टकर्मणं ब्रह्मा कमलसंभवः । आगत्य विश्वकर्म
 वेन मश्च केचयं भुवोऽहमस्म्यगतो ब्रह्मरूढि किं करवाणि ते ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भौमाः सूर्या यथा प्रथमं सत्कृ
 ततश्चैव तान् । उद्यानानि विमानानि भवनानि दिवौ कसां । यवदूर्गाणि वायश्च कवचाश्च युधानि च । वाजिकर्माणि
 वासांसि च । विवाणि विविधानि च । मृदश्च हेमकुशादिधातूनां विक्रयाः स्मृताः । यच्चाद्यदपि विश्वस्मिं सत्कृत्तुश्च महाम
 तोऽविष्टस्य कार्यं सदसद्रूपं वेत्ति स वाच्यतः ॥ विश्वकर्मोवाच ॥ यत्तु कंसवता ब्रह्मवेद्या हं ब्रह्मसादतः । दिवि मत्तैश्चिमे
 ज्ञानं शिल्पमात्रं विद्यते । न संतिकर्मकर्तारो मर्त्यलोके विशेषतः । कथं तत्कर्मसिद्धिः श्रान्ते ब्रह्मपितामहः । ब्रह्मो
 वाच ॥ वातुर्वर्ण्यं सत्कृताः पतिलोमा उलोमजाः । तैश्च श्रये सुता जाता ये वाच्ये तत्सुदृढाः । तौ स्वज्ञात्रा यथा वच
 तत्कर्मणि नियोजया यथा न हीयते किंचिज्जगत्कार्यं जगत्पते । इत्यादिष्टो विश्वकर्म ब्रह्मणा शिल्पिनां वरः । न वा

विधितथावके मत्पलोकमुपेत्य सः। वणसंकरजादीह्यमिथवर्णस्यैव वासकुंडगोलकादृष्टप्रतिलोमानुलो
मजाश। वर्णाद्वर्णोपगमाज्जातासैवर्णसंकराः। जातायेवात्यवर्णभ्यो मिथवर्णाः। प्रकीर्तिताः। श्रीषु चैता सुष्ठु
भ्यो यजातासैव द्वाजितौ। तेषां जात्यशु कर्माणि पृथक्केनाकरोत्तदा। विष्णुकृद्विश्वकार्यांतिषां वैजीवनाय
चातद्रत्नरिषियां प्रवौहौ सुतो कुंडगोलकौ। पत्यो जीवति कुंडः। ध्यान्ते लज्जैरिगोलका। कुंडगोलकनामानौ किं चि
न्यनौ द्विजातिसि। सद्योजातवपुः। पुराणउउषोउद्धेपिशांतात्मवानीशानोपि च पश्चिमागमपरः। सुधोपि ह्यसं
तरः। वामोदक्षिणातांगतो मखपतिर्दत्ताधरश्च स कृद्वैतासंवरितं च मेव सकलं यस्मै नमामीश्वरं। यांवीनासचिदा
मंदोनवेद्यो विद्ययेद्युर। इह ज्ञानक्रिया रूपं बंदेत कृत्तिमं विको। उह्यणोयं मुखं चैव नेतिराह प्रपंचत। भजेत मा
द्यं पुरुषवर्णानामादिकारणानारायणसतो मानुरीश्वरसामसंज्ञक। लहा सिधानं वा पुसे प्रत्यंडपुरवासिनः। च
वारसनयाराजन्सामराजस्य विष्कताः। विष्णुनाथो महादेवो भाउलक्ष्मीधर सतः। संख्यावानयसंख्यो श्रद्धिश्च
नाथो गुणवजैः। निवासः श्रीसरस्वत्यो रूपो दार्यकलाश्रयः। वसिष्ठावयसंभवः स च पुनः श्रीविष्णुनाथः कलौद्या
सर्वं च यमवगा कृतिपरः कितव विजं महता तस्माद्वाङ्मयः कलासु कुशलः प्रापद्रवतद्रवो गोपीनाथ कविः क
रोति स पुणं जाते विवेकं सुदंष्ट्रा चारे च महारसे प्रायश्चित्ते विशेषतः। ज्ञावाजातिविवेकं च द्विजः पर्वत्तमर्हति।

ह्यत्र विविदिशदावर्णः प्र... अथातेषां धर्माः पृथक् स्थाताव्यः सर्वे हि जातयः वर्णेष्वेव समुत्पन्नाः
 प्रातिलोभ्यानुलोमतः ताव्याणिनः प्रवक्ष्यामि नाम कर्मविदेदतः वर्णिनां प्रयेजाता जारजाः प्रथमे मताः पर
 स्परं विवाहेश्च सासुजाता मया परे मौजी वंधादिनोपेन ते विद्यासंप्रकीर्तिताः आनुलोभ्येन वर्णानां षड्वन्ति नराः
 क्रमात् प्रातिलोभ्येन षड्वन्ति हरिति द्वादश भेदतः एते द्वादश मिश्रास्तु वर्णैर्विमिश्रिताः ते स्मरणाच्च यो भेदाः षष्टि
 र्द्वादश संयुताः हताक्षे षष्टि तत्संख्येः षड्विंशति संख्यया भेदाः संकरजातीनां बहवः सुस्रुतः परे तेषां सेदाश्च भेदाश्च
 प्रभवति कलौ युगो असंख्यातास्तु जायंते तावन्तुं कः प्रगल्भतो वणति कथिताः काश्चिन् सर्वे संकरजातयः तासां
 नामानि कर्माणि धर्मा धर्माश्च वेधुना याज्ञवल्क्यः तिष्ठो वर्णा उग्रह्वरा द्वैतयैकायथा कर्मा ब्राह्मणक्षत्रियविशा
 भार्याः स्त्रियाः शूद्रजन्मनः शूद्रा वसिक्तो वधश्च निषादो ब्रह्मणः क्रमात् महिष्यो यो क्षत्रियतोऽनुलोमाः करणो विशः
 इत्यनुलोम षड्वन्ति आयोगव्यक्ता वरांडालः शूद्रसंख्यः विशो मागधं वैदेहो नृपात्सतो विलोमजः इति प्रातिलोम ष
 ढ्वन्ति तथा च मनुः विप्रः शूद्रा वसिक्तस्तु क्षत्रियाणां विशः स्त्रियां जातो वधश्च शूद्रायां निषादः पार्श्वोपि वा माहिष्यो यो
 प्रजायेते विद्वद्भ्यां गनयो नृपात् शूद्रायां करणो वैश्या द्विजाश्चैव विधेः स्मृतः ब्राह्मणां क्षत्रियात्सतो विवैश्या द्वे
 देहकः स्मृतः शूद्रा जातस्तु वरांडालः सर्वधर्मविहितः क्षत्रियमागधं वैश्याश्च शूद्रा वदन्तारमेव चाशूद्रादा यो
 गधं वैश्या जनयामास वैशुतां माहिष्येण करणो नृपयः स यत्नयतो यत्नसंतस्तु विज्ञेयाः प्रातिलोमा अनुलोमजाः

ब्राह्मो देवस्यैवार्षः प्राजापत्यस्यथा सुरागां धवेरिह सस्यैवपैशाचोष्टौ करुहाः। याज्ञवल्क्यः। चवारीवाह्यणस्याद्याः शस्रणा
 भर्षराहसो। राजस्यथा सुरैर्वैशेष्यदेवांत्यक्तगर्हितः। इत्यष्टौ विवाहाः। औरसः क्षेत्रजस्यैवद्विमः। द्विमस्यथा। गृहोत्पन्नापविद्धौ द्वौ
 कानीनश्च सहोदजः। कीतः पौनर्मविशेति दशपुत्रामनुदिताः। श्रुतिदशपुत्राः। ज्ञेयाः षोडशसंस्काराः। कायस्थजननासुरा। द्विजस्य
 तजानांचमया प्रोक्ताः। पृथक् पृथक्। अथ जातिविवेचनम्। श्रीपुष्पशेखरानामब्राह्मणनसुसंगता। सासूतेतनयंसोपिभोजकोमाग
 धासिधः। सूर्यपूजारतस्यास्यासृष्टताभुज्जकठतः। नतेनपितृवकार्याः। क्रियाः सवाविशेषतः। इतिभोजकोमागधः। तस्यमागधजा
 तेककन्याकाविषसंगता। तस्युपःशाश्वतीकश्चकथितो देवत्वासिधः। प्रतिमाः पूजयेद्विष्मोरसोशस्वादिविद्वितः। सपर्याजनिता
 त्वासां द्विविणात्रस्यजीवनं। अर्पांकेयोद्युलोब्जाहोवणत्रियवहिः। कृतः। तथाचमनुः। देवाचनेपरेविप्रोविन्नार्थीवत्सरययं। असौ
 देवलकोनामसर्वकर्मभृगुर्हितः। स्पृष्टदेवलकृत्वेवसवासाजलमाविशेत्। बडुवा। तत्रियाविषसंयोगाज्जातोसूदोवसिक्तकः
 राजन्यः। क्षत्रधर्मणाल्यधिकः। सप्रकीर्तितः। सूदोवसिक्तः। राजन्यः। ब्राह्मण्याहोत्रियात्कृतः। पातिलोद्येनजायते। तत्रियाणाम
 सौधर्मकं तुमिहत्यशेषतः। किंचिद्वत्तज्जातिभ्योन्यूनतातस्यजायतो गजबंधनमश्नानावाहनं कर्मसारथ्यः। वैश्यधर्मेषु स्रतश्च
 नाधिकारः। क्वचिद्वेत्। स्रतः सारथी। वैश्यः। द्विजसंभूतोवधुः स्यादनुलोमतः। अचेत्योवैश्यजातिश्चोषद्वमंश्चधिकः। स्मृतः। नर
 वाजिगजानांचचिकित्सातस्यजीविका। अचवः। वैद्यः। वैश्यायां हविष्यजातोमाहिष्यस्वतुलोमतः। अथधिकारनिरतश्चतुःषष्ठ्यंगको
 विदः। अतवंधादिकास्यक्रियाः। सः सुकलाविशः। ज्योतिषंशाकुनंशास्त्रंश्वरशास्त्रं चजीविका। ज्योतिषी हविष्यमागधवैश्याज्जा

नयामासवैसुतं।सबंदीजनश्लक्ष्णं।वतंधादिवर्जितः॥श्रद्धेसोभ्यधिकःकिंविन्नयजीवनमुच्यते।कथालंकारगद्यादिषड्भागाश्रुति
शास्त्रः॥गद्यपद्यादिविशिष्टाणिविरुद्धानिमहीभुजां।वंदीजनः॥माहिषेणकरणां।पुरथकारः।प्रजायते।नैवोपनयनंतस्यश्रद्धधर्माद्व
हिःकृतः।वर्त्तनंशिल्पवृत्त्यावलोकेशिल्पस्यशास्त्रवित्।वद्वै।श्रद्धांशयनमारोधबाह्यणश्चकथंचनाजनयेद्वाश्रुधर्मेणतस्यापा
रसंवसुतं।महाश्रद्धःसविस्त्रातःश्रद्धेयःकिंविडत्तमः॥सुर्णकारस्यतद्येहभ्रानंधोऽपवित्रकः।शौचंश्रद्धस्यधर्मेणवर्त्तनंतस्यवस्मृतं।
ले।अर्जितंगोमहिषादिपोषयेत्प्रणवारिणा।उग्धंदधिघृतंतकंविहीणीतवनायच।श्रद्धेयोऽनताधर्मेतस्यसर्वथाविश्रुता।गो
ली।विप्रःसंस्कारहीनश्चवात्यतामलिगच्छति।बाह्यार्थातस्ययः।पुत्रोऽभुज्जकंठःसहिस्मृतः॥भुज्जकंठः।बाह्यार्थाभुज्जकंठावसुत
स्वावर्त्तकोत्तवेत्।आवर्त्तकः।बाह्यार्थावर्त्तकः।भायः।पुत्रःसकटधानकः।बाह्यार्थाकटधानेनभुतोसोपुष्पशेखरः।पुष्पशेखरः
वैश्वोलोकतापायाः।भुज्जखंडादयः।शोक्ताश्चचारः।प्रवर्त्तः।कमात्रातेषांकर्माणिवद्वेहंजीवनायविशेषतः॥वर्णेहिरिहरोतैश्चगी
तगाथापबंधकैः।वरितैर्देशभाषासिर्गंतजीविकास्मृता।लोकाचारात्स्मृतासंवांश्रद्धधर्मानहिकविताभुज्जकंठादिधर्माः
श्रद्धाज्ञानिययोरुयात्क्रूरकर्मतिगीयते।शस्त्राश्वास्यामकुशलः।संयामकुशलोत्तवेत्।तयावृत्त्यासजीवन्सश्रद्धधर्मा
न्यपालयते।राजपुत्रा।उद्यमागधसंयोगाज्ञातः।कुंतलकालिधः।सनापितशतिप्रोक्तः।क्रूरकर्मविधानकृतः।शमश्रुक्त
नकश्चवनखकृतनकाविदः।वृत्त्यानयायाममध्येतिष्ठवर्णेषुसेवकः।नराणांनापितोऽर्त्तः।श्रद्धेयोभ्यधिकःस्मृतः॥ना

राम
३

पितः। मनुः। शूद्रकन्यासमुत्पन्नो ब्राह्मणेन न संस्कृतः। अपरो नापितः। शूद्रः। शूद्रधर्मधिकोपि सः। ना
पितः। शुद्धाया द्वित्रिणी सते ब्राह्मणक्षत्रियमैश्वर्यात्। पुत्रः समस्त इत्युक्तः। शूद्रधर्मविधायकः। सकु
र्वादिजपुत्राश्च शूद्राश्च कुशलान्वतं। तेषां लब्ध्वा संवत्सरेष्वधर्ममनुपालयेत्। राजगुरुः॥ क्षत्रि
णीकुलसंयोगाद्भातो मन्त्रातिथिः परः। लब्ध्वा पोषावणं सम्पन्नं लक्ष्मणं गविलिः। राजा कौतुकमुत्प
द्यन्निष्ठं न धनार्जनं। कुर्यात्स्ववृत्तिजिह्वाः शूद्रधर्मानां शेषतः। मन्त्रः। वैश्यधर्मेण शूद्रां योजा
तो वैतालिकातिथिः। चारणो सावपिनवेन्मृतो वृषलः धर्मतः। राजा च ब्राह्मणा नां च गुणवर्गानि तत्परः।
संगीतं कामशास्त्रं च जीविका तस्य विश्रुता। वैतालिकः। नटो वा। माहिष्यवग्निना सृतं वैदेहाद्यं च
सूयते। सका यस्तु इति प्रोक्तं सप्तकर्मविधौ धर्मे लिपीनां देशजातानां लेखनं सप्तमाचरेत्। गणक
त्वं विचित्रं च वीजपाटी विभेदजः। वृत्त्या तया वर्तनं स्यात्का यस्तु स्य विशेषतः। अधूमः शूद्रजातिभ्यः पं
चसंस्कारवानसौ। कायस्तुः। द्विजानां चोडशैवस्फः शूद्राणां द्वादशैव हि। पंचैव मिश्रजातीनां संस्का
राः कुलधर्मतः। गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतं जातकर्म च। नासकार्यं निःकर्मण मग्निं प्राशनं चैलकोमौं जा
वेदमहानात्री महावतमतः पंच। उपनिषद्गतगोदानमपानवर्तनं कान्तिदं विवाहः पुत्रका मायसंस्का

राः षोडशस्मृताः वेदवतोपनयनमहानाम्नीमहाव्रतं विना द्वादशशूद्राणां संस्कारानाममंत्रतः । अथ
 मंधात्यमाद्येष्ट्यासनामकराणां परं । अत्र प्राशनचौले च विवाहः पंचमः स्मृतः । चातुर्वर्ण्यस्य सेवा हि
 लिपिलेखनसाधनं । अथ सायः शिल्पिकर्मतज्जीवनमुदाहृतं । शिरां प्रक्षोषयित्वा तत्र प्रक्षारकमंभसा
 स्पर्शितं देवतानां च कायसुखाद्यो विनर्जयेत् । निरंतरं तं श्रमं वा सन्यासो मंत्रसाधनं । देवताराधनं ध्या
 नं तेषां पापा बह्वं परं । तथा च मनुः । जपस्तपश्चर्यसे वा प्रवृत्त्या मंत्रसाधनं । देवताराधनं चेति श्रीशूद्र
 पञ्चाभिषट् संस्कारसूत्रेण । ब्राह्मण्यं वैश्यजनिता वैदेहीति निगद्यते । सा घंगता ब्राह्मणेन छत्रप
 जतयेत्सुतं । सस्या छत्रधरो गृहां लोके बारीतिकथ्यते । समक्षे पुत्रवर्णे पुत्रकुर्यात्पानीयविक्रयं । त
 स्तेवंदीविकाप्रोक्ता शूद्रधर्मी न हि कश्चित् । छत्रधरः । द्विजशूद्रा समायोगा त्रिषादी च निना भवेत् ।
 सतिषादी द्विजतः सूते तनया मोष्टिका निधान् । ते दोला बाहू काराणां विशेषात्तदुत गामिनः । छा
 गला बाहू कास्तेष्कः कावडी बाहू कासताः । काहारा इति लोके पुगर्दत्तैरुपजीविनः । विक्रयश्च
 धनानां च तेषां धर्मानके चना काहारा । क्षत्रिणी कन्यका वैश्या ज्ञानयामास बंदिनी । सा बंदिनी हि
 जातूतमंगुलावडिका निधे । नगरग्रामदेशसु भूत्वा चोगत्र राक्षिपं । स हि वेदं धनागारे हि तेत्तां

वृत्तिमात्मनः। तावडीया वैश्वप्राद्विजसंभूताकन्यकां वषकाजिष्ठां। सात्वंषष्ठा द्विजास्त्रिष्टाजनयेत्
 नयंरहः। सैकासारद्विष्टातः सततं कालिकां यजेत्। कांस्पद्यात्राणि चित्राणि रचयेत्जीवनायत्राशू
 दधर्मेण सर्वत्र स्थितिं रक्षयिष्यते। कांसारः। शूद्राश्च त्रिष्यो जतिवर्जितो यातिधानका। ब्राह्मणा ज
 नयेत्सुत्रमावृत्तं कुंभकारके। सशूद्राद्विष्टायेत्तन्मन्त्रान्मन्त्रान्। आहृतः कुंभकारः। शूद्राश्च त्रि
 ष्योः पारसवी संस्तुता यते। साधूते च त्रिष्यो वद्विद्यान्तमाश्रकुट्टनां संसर्गसहकां सारैः कुर्यात्सु
 विशेषतः। घटनं ताम्रपात्राणां तस्य र्थावर्तजीवनं। शास्त्रे काना तदृक्को लोके तां वटसंज्ञकः। तां व
 डु। ब्राह्मणं जायते वैश्या योसौ वैदेहकाभिधः। सुहृन्तरक्षणां रक्षां कुर्यादनुपसंहितः। सामान्यवनि
 तापोष्यतासां भारी च जीविका। तस्योक्तशूद्रधर्माणां नाधिकारोऽस्ति कर्हि चित्पण्यां नानां रक्षां च कुर्या
 त्सां तदिच्छया रूपा जीवा सुताश्चैवं निश्चियः संगतो विष्टः। सर्वतासां प्राणो शोनात्मकां नो पित्त
 तिः। चतुःषष्टिकलां काशशाश्वत उपजीवनं। तरतः। वेदं गं मशास्त्र शिल्पकविता वक्रत्वतौ र्षत्रिक
 द्युतास्त्रा दुतवादपुपरचनाश्चित्रं भणो वैद्यकां नाना रत्नपुराण लेखपुरुषस्त्री भक्तभाषा लिपिप्रज्ञाना
 टक केलि दंति नुर्या प्रेता च सामुदिकं। शय्या भोजन युद्धमर्दन विभूषा वक्त्रं गेता मंत्रान्नुतर

सत्तारथकृतिः सौख्येषु भोगेषु क्षीः। त्राणं चारि विद्या मिहं रिपुरथारवेलां गशीर्षेषु यत्र दुर्गारि मक
 तिः पशुद्विपक्षमत्कारः शिवाचक्षिः॥ इति चतुःषष्टिकलाः। दुर्गंधवनिता वस्त्रं गीतं तं ब्रूलभोजनं प्रा
 ष्याच भोजनं चैव भोगा एकं सुदाहृतं। हविष्यी शूद्रसंयोगे च त्रां जमयेत्सुतं। निषाद इति विख्यातः स
 र्ववर्णवर्हि कृतः। शूद्राचारविहीनश्चापार्द्धि निरतः सदा। वागुरपाशपाणिस्तृग्वं धनकोविदः। अ
 रण्यपशुजातीनामंतकश्च वने चरः। क्रोधाद्वितो मांसं वृथा तया जीवेत्सुदेहि। घंटापापार्द्धिकां कुर्या
 दात्रौ विस्मयकारिणीं हि वा पापार्द्धिरस्यो कायो मभूचारिणामिह। विक्रयमकनः कृत्वा धनमिच्छेच्च
 वृत्रयो पारधी वैश्या द्वात्रिंश योर्जातो माहिष्य इति गीयते। समाहिष्यो निषादश्च। संगमाजनयेत्सु
 तं। मालाकारमसौ लोके मालाकारः प्रकीर्तितः। कुसुमानि सजाकानि वर्द्धयेद्धनद्वये। सहीनः शूद्र
 धर्मेभ्यः समृहे सप्तके प्रभुः। माली ब्राह्मण्यं च त्रियात्सुतः संजात इति कीर्तितः। ब्राह्मण्यमपि वैदेही
 वैश्या ज्ञाते निविश्रुता। वैदेही सूतसंयोगात्सुतं सूतस्तसः। लेत्प्यादीनां चतुर्णां च पाकं कुर्याद्यथा
 विधिः। अत्रानामृत्तु योगे न मांसं श्रानकमेदतः। रसैः स्वादुत्तलदणतिता कोषण कषायकैः। वात
 पित्तकफादीनां च योपचयकारकौ॥ शूद्रधर्मानि विवृतः। सूर्यश्च विशारदः। पार्वती नलनी मानां

मतेषु परिनिष्ठितः। गुणस्य कथिता जीविका तेन कर्मणा। सुवारा। शूद्रादायोगवीजाता वैश्याया
मिसि श्रुता। ब्राह्मण्यं वैश्यजनितः स च वैदेहकः स्मृतः॥ आयोगवीसा वैदेहात्तमे त्रेयं जनये सु
तं। स्यादुषः समये नित्यं घंटा वादनं तत्परः। प्रवोर्धनागाराणां च कुर्यात्संगलगायकः॥ ललितो जे
रवी गायन्धनं सात स्रजो विका। ढोंक एकारा। द्विज वैश्या समायोगा ज्ञाता बषा पुरधिका। ब्रा
ह्मण्यं जायते वैश्याद्यो सो वैदेहका निधः॥ सांनद्या जनये तु त्रं वैदेहा द्वेन संतकं। लोघवं जी
विका तस्य कथिता हरि मेखल लेखनं। वेनः। चंडावलिका रु। स्वैशूद्रधर्म रहितो न्यसत्रा घंसे।
लाघवं। वैश्या हविय संयोगात्ता हिष्मा जायते सुता। क्षत्रीणी वैश्य संयोगा ज्ञातो सौमागधा
निधः। सामा हिष्मा मागधा च शुद्ध मार्ग के संसकं। जनये तनघं सोपि शुद्ध धर्म विना कृतः। पीतं च तु
विषं वा घ्न न्यसे जीवनाय च। मादली। शूद्रादायोगवीजात वैश्य कन्या स पुद्गवा। आयोगात्ता
सामै रंध्री काय च। जनये सुतः। सहीनः शूद्रजाति न्यः सेवां कुर्याद्विजातिषु। पादयोः क्षाल
नं तेषां धस्मिन्नां प्रसाधनं। अश्वं गं प्रदं न चै व चंदने नानुलेपनं। मृगना से चोऽयोगं शृंगार रच
नं न वा। आजीवस्तस्य संघो कस्य च सै रंध्रिका सता। निरुवं न रश्नुः। षष्टि कल विज्ञान सेवनी॥

प्रसाधनोपचरुगसेरंध्री। तप्रवाहना। मर्दनी। सेरंध्री। विप्राहूड्यां समुत्पन्नो नरः पारसवाभिधः। स
एव स्यान्निषादो बलो के व्यापारतिश्रुतः। उग्रशूड्यां समुत्पन्ना द्वित्रिषादेव केवलाश्च। सोऽयानिषाद
संयोगाज्जाधिकं जनये मुतं। सशूद्रधर्मरहितो द्विजानां लेखहारकः। देशांतदेशांतरंगच्छेच्छीघ्रच
रणवेगतः। साजीविकाच विहिताज्जाधिकस्य विशेषतः। धावणा। शैवाः पाशुपताश्चैव महाव्रतप
रासुथा। उर्याः कालमुख्याः प्रोक्तो मे दीयेते तपस्विनः। शैवाः पाशुपताश्चैव तपोधर्मपराधराः। अ
रूढपतिता स्नेहः। शूद्रापण्यांगतारताः। तेन्यस्ताभ्यश्च संजातो नरकां कुरुतीरितः। सजराजस्रचा
रश्च शिवलिंगप्रपूजयेत्। तां ब्रूलमत्तता द्रव्यांगवः क्षित्राणि शाकिनी। शिवाय प्राणिनिदं तमन्य
किमपि भक्तितः। चंडी शंतदिति ख्यातेन तस्यो हजीवनं। धारयेत्किं वनिर्माल्यं नक्त्या लोभात्तधारयेत्।
तक्षणात्तरकंगच्छेद्रूपणाच्चैव मूढधीः। गुरुना। द्वित्रिणी शूद्रसंयोगाच्च तारं जनये मुतं। उग्रशूड्यां
समुत्पन्ना द्वित्रिषादेव केवलाश्च। द्विजसुग्राच जनये चैव मर्कतनयं क्षितौ। सहानः शूद्रधर्मभ्यो
दाररक्षास्य जीवनं। दारवठे कोम। बाह्यपां वै शपजनिता जाता वै देहिकामता। विप्राद्वै श्यांगना
जातो बलशक्त्यभिधीयते। साचै देही सचां वक्ष्ये मोक्षार्थं। कुशालिवः। नृत्यकर्त्ता सगीतज्ञो देशा

देशांतरं व्रजेत्तासास्यवाचचिरणस्य स्वयं पुत्रा कुशिलवः वारणाः क्षत्रिणी वैश्यसंयोगाजानामाग
 धिका नुसा वैश्यशूद्रा समायोगाद्देवयोगवान्निधः। मागधयोगवान्माचमृकुं शडति जायते। सवर्णवाच्यो
 धर्मेषु सम्यक् संगीतको विदुः। कांतानां नृत्यशालासु नृत्यं तास्यं च शिहयेत्। जीविका तस्य कथिता तद्व्यं
 नृत्यकारणात्। नटो वा। श्रीमती रनृधिकाभ्यां यो याभ्यधर्मेण जायते। शराणां कंकपत्रैश्च रचना तस्य जीविका
 निर्मेडलकः। सेतूरा। कायसुजातेर्वनितां मालाकारोत्तिका मयेत्। तस्यां यस्त्रेन पुत्रः स्यात्प्रशालाक इति
 स्मृतः। कांतारकेषुरजयेद्भजेदंतकपालिकां। सहीनः शूद्रधर्मेभ्यो मण्डिरचयेत्सदा। स्फटिका छारदादी
 शकुप्यात्तद्व्यजीविका मणिया रु। वरात्। क्षत्रिणी तनया वैश्या ज्ञनयामासवंदिनी। सावंदिनी द्विजासूते
 तनयं मंगुसंतकं। समंगुः कुंतकारस्य महिलायादिकामयेत्। तस्यां च जनयेत्पुत्रं स न वेत्तात्मजा निधः। सही
 नः शूद्रवर्णेभ्यः पणवला विधायकः। तां वृत्तवल्ली संभूतं दृष्टं तस्येह जीवनां वाहेतां बोली। क्षत्रिणी मल्लसंयो
 गक्षितो व्रडति जायते। सहीनः शूद्रधर्मेभ्यो जीविकायां गमर्दनं। मर्दनी। शिलो धः क्षत्रिणी गच्छ जनयेत्
 टसंतकं। हीनो सौ शूद्रधर्मेभ्यो नाटकानि समस्येत्। कोल्हाटिकः स एवो को वङ्गूपाति विश्रुतः। अन्यः
 को निधः। कुर्पादित्रानि चत्वारिक्विक्रयार्थं सप्ततनं। अत्र विदुः प्रतो लब्धं ते दुर्जनं तस्य जीवितं। रांध्रवर्णा वै
 श्यवीर्येण शूद्राया जानाया कुर्यात्। करणी वैश्यसंयोगात्स शूद्रधर्मेभ्यः शाहलंगाश्च पाल
 येत्। यत्र यत्र न वेत्तं तत्र तत्र चिंशेत्। गोचारी। जाह्नवा गायको लोके स वै प्रवर्ततीरितः। शा

जातो वत्सर
 संकोः हीनः

प्रेसक रथानाख्ये विप्रश्रग...
 कसंज्ञकः। सहीनः श्रद्धातिभ्यः कालात्ररक्षये वसः। छागलाभ्यो धनं जातं तस्य तजीवनं स्मृतं। मंगुः ता
 वडिक डी। छागलिकः। सेलिका। मंगुसैरंध्रयो रंध्रयो रजतिः शय्यापालकसंज्ञकः। जलसंस्तनं राजाशय्या
 कर्मणि योजयेत्। मंगुतावडिकन्यकासैरंध्रो मर्दनी। सेजवतु। कर्मचांडालवनिता पुष्पशेखरसंहिता। जनये
 यं सुतं सोपिख्यातो मंडलकाभिधः। पुगलं सुतकानां सत्तु योभ्यो मही भुजा। आखेटकपणोभ्यस्य भुनां जीवन
 मुच्यते। कर्मचांडालवनिता ॐ उच्छ्री। पुष्पशेखरोगाय कोजाह्नला मृगा कठा। वैश्य डी श्रद्धासंयोगाद्योग
 कसंज्ञकः। सश्रद्धादीयते धर्मे पाषाणे ध्वकर्मकृत। सकुर्यात्कुट्टिमां भूमिं दूर्णेनास्ये हजीवनं। आयोगवः पाथर
 दु। इहारा। चूनाडा। वंदिनी श्रद्धासंयोगा ज्ञातः सिंदोलिकाभिधः। चतुर्वर्णविहीनस्य मंजिष्ठा रंगकारकः। तेन
 रंगेन वासां सिचित्रातिरचयेत्सदा। हस्तलेख्यं विवितं च द्विधा तदंगसाधनं। एव सूत्रिकः ख्यातः कर्तरी सूचि
 काजकः। सिंदोलवारावा। सूचिकः। सिंया। निषादकन्यका श्रद्धासंयोगाद्यंतनये सुतं। सकोषीकः कुकुटक इति
 प्रोक्तो द्विसंज्ञकः। हंकशालासु सर्वत्र भाणकानां विधास्यकः। जीवनाया एषानूना मंत्यजेः समतां व्रजेत्। छा
 तवः। धर्मे तारताप्रनागो वंगं कां संधती ज्ञातं। सुडांतमष्टमं लोहं कां स्या रं पंचकं विधा। उपलोहं विधा पोक्तं मंडूरं लोहकिटकं। एणंति वहुनि केचिद
 पलोहं वतुर्गकं। पंचकं पंचलोहं वनो के पंचरसः स्मृतः। अंत्यजाः मशकाः। राजकश्चर्मकश्चैव नटो वुत इव च। के वनं मंदसिखाश्च सधैते अंत्यजाः स्मृ
 ताः। निषादकन्यका पापार्धिकन्यका। टोकसाली। योमागधी त्रिधयोर्जातः उष्णकसंज्ञकः। सलोहकर्मणा जीवेदुत मश्याय जातिता। ब्रह्मज्ञवि
 यविदुः श्रद्धावर्णे भोही मणवसः। लोहकार इति ख्यातो नोहकर्मण्यविष्णुतां संधां तु गुणं संयोगं रजिं शश्वि विधायकः। शश्वि गुलं षट्समेतं सवहत्तरी

॥ कोविदाः कानुदित्वा हसन्त्यस्य मम अपवर्णः । प्रमाणं गुणस्योक्तं चर्तुश्च । दिकर्मस्य । प्रमाणं शयोर्धैरं मृत्युकार्यन्या सुभं लोहकारः । उयवे
देहिका योगाज्ञातो मंस्वसंज्ञकः । रजको वर्णतोहीनः प्रथमश्चात् ॥

जेष्वावप्रनिर्गोजनं कर्त्तुं दातुं दृश्यार्थमेव सः । उयो राजश्रुत्वा वैदेहः सावामी । रजकः उयपारसवीत्यायो
जातो मौक्कलिकामिधुः । वेहेदसौ तैलयं च मुत्तमस्य जातितः । जीविकास्पसमुद्दिष्टा मुद्दतैलश्च विक्रयः
तिलहिसा यं च वाकाणां तात्पाप संभवः । अतो मौक्कलिको नित्यं निवास्यो नगराद्वहिः । तथा च स्मृतिः । तै
लयं चेत्तु यं चाणां यावद्बद्धः प्रवर्तते । तावत्कर्म न कुर्वीत मृदां त्यपतितश्च । तेली । स्थकारश्च निनासा
योगवसमागता । मृतेयं तनयं सोपि सुवधारश्च रितः । जायोजीवश्च शैलूषो नाद्यश्च विशारदः । जल
मंडलिकादीनि मृदाणि रचयेत्सदा । लोकविस्मयकारी णिव सेत्सु नगराद्वहिः । रणावतारः कर्त्तव्यो नाद्ये
न दृष्ट्यसं सदि । चतुर्विधै रंगहारे र्देशभाषा गमनैः । रथकारु । वाटैश्च योगवः । पाथारु । सुवधारः । कुक्कु
टस्येह वनिता कुंभकारेण संगता । तथाः मृजुः स विख्यातः करिवंद्यति स्फुरः । कौशेयानि सवश्च णिरच
येदात्मे दृश्ये । तुल्या सावत्यजातीनां सुधर्मसिद्धपालयेत् । कुक्कुटवनिताटक सानिकश्च श्री । कुरुवि
दः पाटोलिकासा संगता वेन वनितावर्त्तकेन यद्धारहः । तथा शांवरका निरुधः प्रवोसौ लोकसंमतः । सही

नम्यं त्यजातिभ्यः शुचिवासो विधायकः वनवनिता नमः श्री। आवर्त्तवै सवो वाह्यो गायकः। शावरः। शा
 र। माली। आभीरकु कुटाभां योजातः सौपिस्मशकः संकुर्यात्तमरी एणहिवसना न्यात्मदृत्तये। तदोपरि
 त्याधोजातो नीलीकतसिकथ्यते। कुकुटः पूर्वव्याख्यातः आभीरः दुग्धविक्रयकर्त्ता। सौषिरः। कोशरा।
 नीलिकतवि। मार्गनायितयोजति योसौ सांखिल्यसंज्ञकः। हीनः मगुह्यकेशानां कुर्याद्वपनमंजसा।
 जलौकासु वष्टुगाणि रक्ताक्षौ घञ्योजयेत्। वातपित्तकफादानां विकारेषु यथाक्रमेण लोमवपनं गृह्य
 धर्मेष्टं मनुना। यथा। लोमानि चरहृष्टानि सर्वाण्येव विःसृजयेत्। मंगलाचारयुक्तः स्यात्पयतात्मा जिते
 द्वियः। मार्गमादलिकस्पृष्टी। शांखिल्यः तेरिवाः। जातो मैत्रेयशुक्रेण जाधिकायां दुयः सुतः। आसौ
 वधुलसज्जो वाधमः सर्वाभुजातिषुः सुवर्णकारविपणो हृत्पाहे मसपशति। मैत्रेयः स्यात्तमंगलगीतय
 गायकः। जाधिकः धावणावधुलकः। मारा निषादनारी संयोगात्पौष्टिको जनयेत्सुतं। संपांशुलकसं ८
 जोहिशाणशूत्रविधायकः। कर्त्ता च गोणि पट्टानां जीविकातश्चतुर्द्वनं निषादनारी पापधिकिस्त्री। पौष्टि

कोदोलावाहकः। पांशुलिकः। भामरी। औरसंवागली। सूवेभृज्जकंठाद्वियंतुमः। कुर्यादौर्णपटांश्चिवात्मे
 वाणां चैवपालनं। मानमोहनासारं। मेघाक्तविविधाज्ञेयाश्चोलिकाजरिलाश्चते। शोणवर्णसिंथावात्मेसं
 भवंविमहीतले। तद्येयंजीविकाप्रोक्तातदनेनविशेषतः। ह्यागलीह्यागरदकश्च। भृज्जकंठावैस्सवोगा
 यकोवाहणः। औरसः। धणिगरुआवर्तवनितासूतेक्षेमकादवपुत्रकं। समहायुगितिख्यातउडुवाहनतत्य
 रः। तेषांनुपालनं कृत्वा दधिदुग्धस्य विक्रयं। तद्व्येणास्ववार्त्ताश्च। लोकोक्तः। सकर्हकरः। आवर्त्तवैस्सवोगा
 यकः। तस्य। क्षेमकोदरदकः। महंगु। कर्हकरु। आवर्त्तवनितासूतेमह्लाक्षोमिकसंज्ञकं। सदागोदक
 मनीयवधाकेदारखंडकेतज्जातलवाणातद्यजीवनंभुविमुश्रुतं। रोमीकः। लोणारावैश्यश्च। शूद्रसंयोगा
 ज्जीतायोगविकालिधा। आयोगवावाहणात्पांशुलिकस्यसमुद्भवः। सवर्मणाश्चपर्याणयथाशोमंश्चक
 ल्ययेत। तद्येयंजीविकातद्यविहितालोकविश्रुता। अश्वानां पाखराः। सोपिकर्तुंविवाप्त्यार्हति। अयो आ
 मवीद्विजं संभवो धियुगः। मोक्षो। आयोगवीपाथराटस्य। कारावारीयदानारीवैदेहाज्जनयेसुतं।

मेदः सेंडः कथितकल्पोत्पत्तः जावकः। वातं उषेव डवेषः सचरेदरणे वृक्षपर्वते। कारावरीकोलि
 कर्षी। वैदेहः शय्यापालकं। तयोः मेदः गोंडा आयोगवी पारसवाभ्यां यथा लैवर्तुकाभिधः। सहीन
 स्रंत्यजातिभोजालं श्रीकृत्यसर्वतः। मत्स्याजलचराश्चान्याच्चातयेदात्मवृत्तयो नाद्यं चर्मपुवरां नद्यां व
 र्षा सुवाहयेत्। नही सुत्तारयेह्योकां स्रेभ्यश्चेद्दुनंततः। आयोगवी पाथरवी। पारसवः स्वर्णकारः। तयोः
 कैवर्तः। ढीवरुविप्रः श्रीकृत्यसन्पासमारुढपतितो भवेत्। बाह्यणी कामये डंडायं तथा ज्ञनयेत्सुतं
 सद्दोलः कर्मवंडालोद्यस्पर्शात्यातकं महत्। वापी रूपतडागानां श्वहानां च सर्वशः। खननं जीवना
 थयितथ्योक्तं विशेषः। दोलः ॐ गुडा जातो निषादवीर्येण शूद्रा पुल्कससंज्ञकः। अत्यजानां च
 सदृशो धर्मेषु विविधेषु च। आरण्ये शुद्धेन वृत्तिस्थः। आत्ममोषेण। श्वेन पापद्विकृतं कथिता क
 विसंमता। मानसो ह्यासां श्वेन जातयेस्त्रिमा। यथा। शाशिवा जालिवाल गडाजीको - गाणस्यथा
 त्यवाणा विसराश्च स्यथा यमलकविकारेधिकाश्च महालावाः श्वेनानां जातयस्त्रिमाः। पुल्कसः

२५

कोली। निषादधिर्यणीजातः। प्राणीकारीवरामिधः। सहनस्वत्यजातिभोजीविकातस्पवोद्यतोऽग्रा
 मदंगात्राणिनिकुर्यादश्चस्पपाखराः। गोचर्मणामहिषाचश्चर्मणातश्चवर्त्तनं। धिर्यणीमाविकश्च
 णिषादः। पारधी। तयोः कारीवरः। वामासु। आमीरीवेनसंयोगात्सौक्ष्मलंजनयेऽनुतं। असावधमेद
 त्युक्तः। सर्वधर्मवहिष्कृतः। सुरासकृत्वाविकीयाकुर्यात्तद्वनवर्त्तनं। गौडीपैष्टीचमाधीवयेनना।
 आभारी। गौलिनिविनोतः। तयोः सौक्ष्मलः। लाकाललु। कैवर्त्तीजाधिकाभ्यावुजातोमगुष्टसज
 कः। सस्फोटयेच्चखटकाकृत्वाहृणंविशेषतः। तद्वनंजीवनायालंसेपिकुर्यान्निरंतरं। नस्पर्शस्त्रि
 कर्त्तव्यः। कदाविदपिमानवैः। कैवर्त्तः। रीवरः। जाधिकालिखितहारकश्च। तयोर्मगुष्टः। उनाडा। धिर्य
 णीकुंभकाराभ्यांजातोसौचित्रकारकः। सचित्राणिविचित्राणिलेखयेदात्मवृत्तये। वयविखयेत्सो
 पिनेवास्पखितिरेकतः। विक चर्णवाह्योसौचित्रकारोविशेषतः। धिर्यणीमोविकश्च। कुंभकारः। त
 योश्चित्रकारः। भोज्याकर्ण नाष्टृष्टतेधिर्यगकिंशुकाभिधांअसावत्यजइत्युक्तेवंशपात्राउजी

वकः। कुरविदां पयो लकञ्ची। राजयोः किंशुकः। बुरुडः वैदेही तनयं मृते निषादा ह हितुडिका। सत्ता
 नाम त्वं जातीनां सधर्मसदृशः। धृताः महासर्पा क रं डेषु क्षिप्त्वा विषधणवद्भूरा तैः खेलनं जीविका
 स्पसेव भूयतां वैदेही अंतः परत्तञ्ची। निषादः पारधी। तयोः अहितुडिकः। गारुडी। धिद्यण्या योगवा
 म्पां योजा तोडर्मसजकः। सकुर्याद्विगलाः सम्पददृष्टाश्चरपविकाः। अन्यानि चर्मपात्राणि जीव
 नाय प्रहो रकार। अंत्यजातिपुत्रग्यो सौ कीर्तितः। जाति संयहे। डर्मरुडो हरुशो निक कर्मचंडा
 लात्सूते दाशवधः। सृतां सकुर्याद्विजमेषाणां वधंत न्मासविकयी। तद्वनं जीवतं तथ्य सहि नृस्यंत्य
 जातिः। दाशवधः धीवरी। कर्मचंडालः उंडा। तयोः शौनिकः। खादिकुद्या धा हितुडिका म्पा योजा
 तो घोघी कसजकः सकुर्यान्मूषकादीनां हननं भूमिवासिनां। विलेशयानां सर्वेषामन्येषामपि
 धर्मतः। जनेभ्यो यावयेद्विहंतं तेन तद्वनं स्मृतं। निषादधर्मनिरतः कथितो मूषकांतकः। अहि
 उडिका गारुडिकध्वञ्ची। सुषकहंता। द्यासी। पुल्कशश्च। पांशलका सुतेयार्यामका मिधं। कुर्या

सवुरगादीनां शेषेणैव च वर्तनं । तज्जीवनं तस्य हि षं त्रसौ शांखिल्यकर्मकतः । उल्कशीको
 लिकश्च । पाशुलको गोणीकर्त्ता । तयोश्चांखिल्यः । एतद्वै केशवपतकृतः । पावीसिकाका
 वाडी । ब्राह्मण्याश्च द्वावीर्येण जातश्चां डालसंज्ञकः । सर्वेषामेव तत्स्य शक्तिचैलमानमुच्य
 ते । सर्वसिन्नगराद्वाह्यः सर्वधर्मविहिः कृतः । येव ध्यासेन तेव ध्याविविधैर्यातनाशतैश्च तेषां व
 श्राद्यलंकारजीविका तस्य च स्मृता । चां डालः माहारुमिहश्च वंशवनितावेनेन संग
 तारहः । साश्तेयवनं प्रचतुरुक्षः सप्तकीर्त्तिशतस्माद्दृष्टश्चां डालो दद्यावाच सोति ।

निष्ठुरः। प्रत्यंतो मेव देशस्तु गोवधो नास्ति शाश्वतः। स्नेहमाषानवक्तव्याणैः कंठगतैरपि
 तेषां हि निष्ठुरत्वेन जीवनं संघकीर्तितं। -- द्यतो निजलिपावपि वर्ण-लागाहंतु सुद्यम
 पराः किल ते वरुक्षाः तेभ्यः श्रुपाक इह वासि परं वरिष्ठेयः कालपक्वमममि कदापि
 मासायवनं वरुक्षः॥ चंडालः पुल्कशी संगारु श्रुपाकं जनयेत्युत। श्रुपाकं तं रस
 नगरं कर्तुं महत्यशेषत गोमर्दमश्नुतां कुर्याद्भ्रामनिः सरणं वहिः सा जीविका स्य कथि
 ता सर्वतो लोकविश्रुता। श्रीवालाभ्यावपत्नौ वावाह्यानां मि। संहिकास्कः। श्रुपाकः। माहा
 रु। निषादवनिता श्रुतो श्रुते चंडालं डोवं सज्जं क। आसावत्यावसायीति॥ ॥ ॥ ॥

श्मशानतिलयेवमेशात्तरत्नां प्रकुर्वीत शेतानां वृद्धजीवनः॥ गृह्णात्काष्ठविक्रयकृच्चसः॥ न
 स्पेयं जीविकापोक्ता लोके ते वासिनः सदा॥ इत्यंते वासी॥ जैव॥ अंधस्पवनिता संगच्छं लो जनये सुतं॥
 सवसं जं सहजी तिलोले सर्वत्र विश्रुतः॥ अश्वौष्ठगर्दमानां वृष्टतानां कालयोगतः॥ कुर्यान्निरुणां सो
 पिमां सतत्तल्लणजीवनः॥ अंधवनिता देशविता गे सि॥ चांडालः प्रसिद्धः॥ तथा ध्रुवः होडिया मांश॥
 मेदजा युवती संगच्छं लो जनये सुतं॥ समागः चण्वो लोके स्पर्शः साहसकारकः॥ जीविका तस्य
 कथिता आई गोचर्मरक्षुतिः॥ मेदजा कोलिणि॥ मांश॥ चांडालश्च पचसीणां काचलोहविभूषणं
 ॥ नागवंगककां स्यानां वर्त्तलस्येह धातुनः॥ वसनं नूणपदानां तेषां रात्रिप्रचारिणां॥ मां जिष्टव अं
 श्रुतं च द्वौ मं य सर्ववश्रुतः॥ न तेषां वसनं योग्यं कंवलस्येव तद्भवेत्॥ दिवा यदा ते गच्छति नगरं का
 र्यं गौरवान्॥ सिंघोलीति स मुच्यते॥ चण्डावशं किताः॥ शोडिका हिडालो मे कानां स करहारकः॥
 एवं चांडालपर्यं तावद्वाह्यणा तिः॥ अतिलोम्यं च नो मे न स्फुराः स कस्मात्तयः॥ तासां

धर्मो हि कर्मणि जीवनाय एव कृष्टयुक् ॥ अधुना संप्रवक्ष्यामि सप्तहस्तोक्तविश्रुतात् ॥ प्रतिलोम्या
उलोम्या त्वां ये मिथ्या द्वादश स्मृतोः ॥ एतन्नेव एव सिं मिथ्याः षष्टिमे स्मृः प्रजा सिधाः ॥ षष्टिः प्रजाः ॥
मणिकां स्पष्ट रत्नलोहस्य दनकारकाः ॥ सिंदोरसौ विरोती ली कर्त्ता किं सुकशौ च्चिको ॥ पा
शुलः कर्मचांडालो रोमिको वंधुल स्रथा ॥ कुक्कुटश्चाथ ठाठारः श्रपाको द्वादशः स्मृतः ॥ इत्यष्टादश
तिख्यातः सप्तहस्तोक्तविश्रुतः ॥ इत्यष्टादश समूहः ॥ मालाकारः शंवरश्च शास्त्रलोमि कलस्रथा
कारवाकः पुल्कसश्च श्रपाकः सप्तचक्रजाः ॥ सप्तसमूहाः ॥ रजकवाधशैलूषवेणुवर्मापजीवितः ॥
एते पंचसमूहेषु मध्यामाः परिकीर्तिताः ॥ इति मध्यामाः पंच ॥ चांडालः पुल्कसो स्नेहः श्रपाकः पति
तस्रथा ॥ एते पंचसमाख्याता महापातके नां समाः ॥ मतांतरं ॥ आरामिको मणिकरः संतुवा
यश्च लेपकः ॥ नापितो द्वादशकश्चैव प्रकृत्या मध्यामाश्च षट् ॥ कारुको दारुकश्चैव चारुकः कांस्पद्य
दकः ॥ लोहकं कुंसकारश्च प्रकृत्या भुजसाश्च षट् ॥ पंचमहापातकिनश्चाहमनुः ॥ ब्रह्महामघपः

स्नेनस्रथैवगुरुतत्प्रा॥ एतेमहापातकिनीयश्चतैः सहसं वसेत् नवधासं करोयथा॥ एकशया
 सनंपत्तिः सां३पंक्तं च मिश्राणं॥ याजनाध्यापनेयो निस्रथा च सहसोजनं॥ नवधासंकरः प्रोक्तो
 नकर्त्तव्यो धर्मैः सह॥ याजनादिचतुर्केण सद्यः पातित्यमुच्यते॥ तत्सर्वपंचकेनेव त्रितिवर्षैः कृत
 त्समः॥ अन्यच्च। संलापस्पर्शनिश्चासमहयानासनाशनाश्च॥ याजनाध्यापनाद्योनात्पापं सं
 क्रमतेष्टाणं॥ उत्तमैः सहसं सर्गक्रियानैवा धर्मैः सह॥ उत्तमैरुत्तमान् लोकान धर्मैरधमाच्चजेत्
 ॥ इत्यादि॥ ॥ इति जातिविवेकः॥ ॥ तद्वरामेश्वरसुतमाधवेन लिखितं॥ ॥ राममरा॥

श्रीः॥ भरद्वाजः॥ सूतकेन त्रुतकेवापि प्राणायाममंत्रं॥ तथामार्जनमंत्रं॥ स्तुमनसे कार्यमर्जयेत् गायत्रीं स
 म्यगुच्चार्य सूर्यायाधं निवेदयेत् सार्जनं च नवाकार्यं उपस्थानं न चैव हि गायत्र्यपि दशवारं जप्याः प्रापन्
 आशुचैः कालेतिष्ठन् पित्रपद्विधो धनोक्तेः॥ आपन्नपः॥ आपदुस्तः॥ अशुचिराशुचिवान्नामंगतरे॥ स
 सामर्थ्यमर्घ्यप्रदं प्रपन्नं प्रपन्नं॥ ज्ञानाभावेमाहमागेष्विधने त्वद्विधुः पितृभ्योः संध्योः कालेरजसा वा दध्यात् सुजेति यगि

राम

13

मं० ४४३३

जामुनिक
१५

८४
पुस्तक